

Jeg vil da gerne høre, om ministeren er bekendt med, at Finansministeriet i det samme svar til mig på spørgsmål S 3238 anfører, at den her udvikling har betydet, at ØMU-gælden er afdraget med 20 mia. kr. mindre, end den ellers ville have været.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg tror, det er ganske vigtigt også for spørgeren at være opmærksom på, at vi altså nu oplever en positiv udvikling for tredje måned i træk i beskæftigelsen, og at vi nu oplever, at det økonomiske opsving ganske langsomt begynder at komme i gang.

Vi syntes, at det gik lidt for langsomt. Vi synes, at vi havde brug for at få lidt mere fart på, og derfor forårspakken. Den indeholder en række elementer: et skattestop. Hvis vi regner det hele sammen, skattestop, suspension af SP-bidrag, spørgsmålet om lavere skat osv., en række ting, så er det en saltvandsindsprøjtning til omsætningen og forbruget i det danske samfund med henblik på at sikre flere arbejdspladser, større omsætning osv.

Alt det er nu kommet i gang, og man ser og oplever nu den positive psykologiske effekt, det har haft længe før, at skattelettelsen i virkeligheden er blevet udbetalt. Det synes jeg viser noget om, at der i befolkningen i hvert tilfælde er en stor tiltro til det her. Når så økonomerne med nationalbankdirektøren i spidsen siger, at det kan holdes inden for de økonomiske rammer, så er jeg helt tryk ved det.

Kl. 13.45

Jacob Buksti (S):

Det er jo af Finansministeriet beregnet, at af de lettelser, regeringen har gennemført, er det kun de 4,1 mia. kr., som er finansieret i de løbende finanslove. Resten, påstår man, kan fastholdes inden for råderummet.

Men der er jo ikke noget, der er gratis. Derfor er det da interessant, at Finansministeriet – altså ikke nogle tilfældige økonomer, men nogle, man må gå ud fra er på hold med regeringen – i svaret på spørgsmål 3238 siger:

De direkte provenuvirkninger af regeringens skatte- og afgiftsinitiativer skønnes isoleret set at bidrage til en akkumuleret mindre reduktion af ØMU-gælden på knap 20 mia. kr. i 2004.

Regningen sender man altså videre til næste generationer, fordi man forøger gælden med 20 mia. kr. Er det ikke korrekt?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu vil jeg for det første sige, at hvis spørgeren er i tvivl om et svar, han har fået fra finansministeren, som jeg i øvrigt ikke er i besiddelse af her og nu, så synes jeg, at han skulle stille et supplerende spørgsmål til finansministeren.

Men for mig gør det sådan set ikke noget, at diskussionen kommer op her, for det, som jeg hører hr. Jacob Buksti sige, er, at Finansministeriets økonomer når frem til den konklusion, at det kan holdes inden for råderummet. Og hr. Jacob Buksti er enig: Det er betryggende for mig.

Dermed er hr. Jacob Buksti også enig med en række andre økonomer uden for centraladministrationen, med, som jeg sagde før, nationalbankdirektøren i spidsen, som siger: Den skattelettelse, som vi har gennemført i forgårs, er der plads til inden for råderummet, den er der plads til inden for 2010-erklæringen. Den er efter min opfattelse velbegrunder og efter befolkningens opfattelse velbegrunder på den måde, at den sætter gang i udviklingen.

Hvad det fører med sig i form af flere i arbejde, mere omsætning osv., tror jeg nok at hr. Jacob Buksti og jeg kan være enige om er ganske positivt.

Formanden:

Så er det hr. Jacob Buksti for et sidste spørgsmål.

Jacob Buksti (S):

Men det er slet ikke det, mit spørgsmål handler om. Mit spørgsmål handler om, at prisen på regeringens politik er 20 mia. kr. Det er lysende klart i Finansministeriets svar på spørgsmål 3238. Det behøver man jo ikke at stille supplerende spørgsmål til.

Det står sort på hvidt, at regeringens politik har ført til en mindre afvikling af gælden på 20 mia. kr. indtil nu. 20 mia. kr. koster det altså.

Hvis regeringen ikke havde gennemført det her, havde vi altså afdraget 20 mia. kr. mere. Det må da betyde, at regeringen sender regningen videre til næste generation i kraft af enten højere skatter eller mindre velfærd.

Ellers hænger det da ikke sammen. Med 20 mia. kr. mindre er ØMU-gælden nedbragt. Det står heri, og det bliver ministeren da nødt til at anerkende.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil overhovedet ikke anerkende, at man tager et enkelt tal og river det ud af en større sammenhæng. Det, der er afgørende her, er at sige: